

“Το απαράμιλλο παράδειγμα των προγόνων πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί”

/ [Ομογένεια](#)

Το μήνυμα του προς τον απόδημο Ελληνισμό εξέδωσε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος. Μεταξύ άλλων αναφέρει ότι: “ Το απαράμιλλο παράδειγμα των προγόνων μας Αγωνιστών του 1821 πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί στο διηνεκές. Εμείς, οι Ελλαδίτες, και εσείς, οι Απόδημοι Έλληνες απανταχού της Γης, οφείλουμε να δημιουργήσουμε ένα αρραγές μέτωπο συνευθύνης και συντονισμού των ενεργειών μας για την προαγωγή των συμφερόντων της Πατρίδας, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι όλοι μας θα επιδεικνύουμε πάντοτε τον δέοντα σεβασμό προς τις κοινωνίες όπου ζείτε και ευδοκιμείτε”. Ενώ σε άλλο σημείο αναφέρει: “την σημερινή εποχή η Ελλάδα αποτελεί δύναμη Ειρήνης και Ασφάλειας στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, που σέβεται εμπράκτως και απολύτως το Ευρωπαϊκό και το Διεθνές Δίκαιο στο σύνολό του. Έτσι, επιδιώκει την φιλία και την συνεργασία με όλους της τους γείτονες, ενώ παράλληλα φιλοδοξεί, ως αναπόσπαστο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σκληρού πυρήνα της, της Ευρωζώνης, να συμμετάσχει ενεργά στην οικοδόμηση μιας ομοσπονδιακού τύπου

Ευρώπης, υπό όρους Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας και σεβασμού του Κράτους Δικαίου, και κατ' εξοχήν, του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου”.

Αναλυτικά το μήνυμα του ΠτΔ

Εορτάζουμε την καθοριστική περίοδο της σύγχρονης Ιστορίας μας, την «Ανάσταση» του Γένους μας, η οποία οδήγησε στην εγκαθίδρυση του Νεώτερου κυρίαρχου Ελληνικού Κράτους. Υπό τα δεδομένα αυτά η Εθνική μας Επέτειος πρέπει ν' αποτελεί, για κάθε Έλληνα και διαχρονικώς, πηγή Εθνικών Διδαγμάτων και Έμπνευσης.

I. Η Επανάσταση του 1821 εκδηλώθηκε σε μίαν εποχή, κατά την οποίαν η πολιτική συγκυρία στην Ευρώπη, που ήταν τότε ουσιαστικώς το αποκλειστικό πεδίο διαμόρφωσης της διεθνούς πολιτικής, δεν εμφανιζόταν ευνοϊκή γι' αυτήν. Και τούτο διότι οι γεωπολιτικοί συσχετισμοί και οι διαφόρων ειδών Συμμαχίες μεταξύ των «ισχυρών» της εποχής εκείνης δεν συνιστούσαν πρόσφορο έδαφος για την Εθνεγερσία των Ελλήνων. Εντούτοις, την 25η Μαρτίου το Έθνος των Ελλήνων τόλμησε την εξέγερση κατά του τουρκικού ζυγού και αγωνίσθηκε, με απaráμιλλον ηρωισμό, για την κατάκτηση της Ελευθερίας του και για την κατοχύρωση της Κυριαρχίας του.

II. Σε αυτό τον ξεσηκωμό τους, οι επαναστατημένοι Έλληνες είχαν και την αμέριστη συμπαράσταση ορισμένων από τα πιο φωτισμένα τέκνα Λαών της Ευρώπης, που συμμερίσθηκαν τα ιδανικά της Ελευθερίας και της αυτοδιάθεσης του Λαού μας και συνεισέφεραν στον υπέρ πάντων Αγώνα τους όχι μόνο τις περιουσίες τους αλλά, σε ορισμένες περιπτώσεις, και την ίδια την ζωή τους. Επηρεασμένοι από τις δύο μεγάλες επαναστάσεις της Δύσης, την Γαλλική Επανάσταση του 1789 και την Αμερικανική Επανάσταση του 1776, και εμπνεόμενοι ιδίως από το κίνημα του ρομαντισμού, επηρέασαν έντονα τις κοινωνίες όπου ζούσαν και των οποίων ήταν εκλεκτά μέλη, αναπτύσσοντας το, εμβληματικό ιστορικώς, κίνημα του Φιλελληνισμού. Γι' αυτό, θα τους θυμόμαστε ες αεί με αισθήματα βαθύτατου σεβασμού και ειλικρινούς ευγνωμοσύνης.

III. Παράλληλα, οι απόδημοι Έλληνες της Οδησσού, της Βιέννης, της Αγίας Πετρούπολης, των Παρισίων, του Βελιγραδίου, της Τεργέστης και πολλών άλλων εστιών της Ομογένειας λαχταρούσαν να δουν την Πατρίδα ελεύθερη, οπότε συστρατεύθηκαν με τους επαναστατημένους αδελφούς τους στον αγώνα «για του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία». Ιστορικές μορφές, όπως του Αδαμαντίου Κοραή, του Ρήγα Φεραίου, του Ιωάννη Καποδίστρια, των μελών της Φιλικής Εταιρείας, αναζωπύρωσαν στην Ευρώπη το ενδιαφέρον για την Ελληνική γλώσσα, για τον κλασσικό Πολιτισμό και για την εκπαίδευση στις

Ελληνικές αξίες, προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για την στήριξη στον ξεσηκωμό του ιστορικού Γένους των Ελλήνων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, υπήρξε αλληλεπίδραση ανάμεσα στο Φιλελληνικό κλίμα που αναπτυσσόταν στο εξωτερικό και στην κατάσταση που επικρατούσε στην Πατρίδα μας, όπου οι επαναστατημένοι Πρόγονοί μας είχαν διατηρήσει ολοζώντανη την Εθνική τους συνείδηση διαμέσου των αιώνων.

IV. Το απαράμιλλο παράδειγμα των προγόνων μας Αγωνιστών του 1821 πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί στο διηνεκές. Εμείς, οι Ελλαδίτες, και εσείς, οι Απόδημοι Έλληνες απανταχού της Γης, οφείλουμε να δημιουργήσουμε ένα αρραγές μέτωπο συνευθύνης και συντονισμού των ενεργειών μας για την προαγωγή των συμφερόντων της Πατρίδας, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι όλοι μας θα επιδεικνύουμε πάντοτε τον δέοντα σεβασμό προς τις κοινωνίες όπου ζείτε και ευδοκιμείτε. Αυτή η σύμπλευσή μας καθίσταται επιτακτική ιδίως κατά την τρέχουσα κρίσιμη συγκυρία, κατά την οποία αναδεικνύονται κορυφαίες προκλήσεις, των οποίων η έκβαση θα καθορίσει μακροπρόθεσμα το μέλλον της Ελλάδας, όπως και εκείνο της μεγάλης Ευρωπαϊκής μας Οικογένειας, στην οποία αμετάκλητα ανήκει η Χώρα μας. Αναφέρομαι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον σκληρό πυρήνα της, την Ευρωζώνη.

V. Προς αυτή την κατεύθυνση καθοριστικής σημασίας οδηγός μας πρέπει να είναι κατ' εξοχήν ο στίχος του Ανδρέα Κάλβου, «θέλει Αρετήν και Τόλμην η Ελευθερία». Ειδικότερα, με την Ωδή «Εις Σάμον», ο Ανδρέας Κάλβος μας έχει αφήσει μια μεγάλη, κατά πάντα Εθνική, παρακαταθήκη ως προς το νόημα της Ελευθερίας, η οποία πρέπει να διαπνέει διαχρονικώς εμάς, τους Έλληνες. Μειστορική αφορμήτη Ναυμαχία της Σάμου το 1824, το υπέρ της Ελευθερίας μήνυμα του Ανδρέα Κάλβου - όταν μάλιστα η Ελευθερία προβάλλεται ως το αποτέλεσμα της αρετής και της τόλμης- όχι μόνο διαπερνά απ' άκρου εις άκρον, την ιστορική διαδρομή του Λαού μας και του Έθνους μας, αλλά πρέπει να φωτίζει το παρόν και να προσδιορίζει καθοριστικώς το μέλλον μας, ως απογόνων Μεγάλων Προγόνων, οι οποίοι εξ αυτού και μόνον έχουν χρέος να γράψουν την δική τους Ιστορία και να φέρουν έτσι σε πέρας την αποστολή που τους αναλογεί και τους αρμόζει, κατ' εξοχήν σε δύσκολους και κρίσιμους καιρούς. Για να κατανοήσουμε δε πλήρως, υπό το κατά τ' ανωτέρω πρίσμα, την παρακαταθήκη του Ανδρέα Κάλβου από την Ωδή «Εις Σάμον», οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι η κατά Ανδρέα Κάλβο Ελευθερία είναι συνώνυμη της Ευθύνης. Ιδίως εμείς, οι Έλληνες, ως Λαός και ως Έθνος και μέσα στην σημερινή συγκυρία, οφείλουμε να θεωρήσουμε την Ελευθερία όχι ως ενεργοποίηση της ελεύθερης βούλησης κατ' απόλυτη και ανεξέλεγκτη διακριτή ευχέρεια. Αλλά -κατ' εξοχήν μάλιστα- ως Αρετή, η οποία, μέσω της Τόλμης, μετατρέπεται σε Ευθύνη για την επιλογή των στόχων που πρέπει να θέσουμε και

των επέκεινα αποφάσεων που πρέπει να πάρουμε, προκειμένου να εκπληρώσουμε την αποστολή, η οποία μας αναλογεί και μας αρμόζει απέναντι στην Πατρίδα και στην Ιστορία μας.

VI. Στην σημερινή εποχή η Ελλάδα αποτελεί δύναμη Ειρήνης και Ασφάλειας στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, που σέβεται εμπράκτως και απολύτως το Ευρωπαϊκό και το Διεθνές Δίκαιο στο σύνολό του. Έτσι, επιδιώκει την φιλία και την συνεργασία με όλους της τους γείτονες, ενώ παράλληλα φιλοδοξεί, ως αναπόσπαστο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σκληρού πυρήνα της, της Ευρωζώνης, να συμμετάσχει ενεργά στην οικοδόμηση μιας ομοσπονδιακού τύπου Ευρώπης, υπό όρους Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας και σεβασμού του Κράτους Δικαίου, και κατ' εξοχήν, του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου. Οι βασικές αυτές αρχές, που διέπουν με σταθερότητα και συνέπεια την διεθνή συμπεριφορά της Χώρας μας έναντι πάντων, εξειδικεύονται ως εξής στις επιμέρους σχέσεις μας με τις γειτονικές μας χώρες:

A. Ως προς το Κυπριακό -και με την αυτονόητη βεβαίως διευκρίνιση ότι αποτελεί διεθνές και, κυρίως, ευρωπαϊκό ζήτημα- επιδιώκουμε, το συντομότερο δυνατό, την δίκαιη και βιώσιμη λύση του. Όμως η Κυπριακή Δημοκρατία, ως πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι νοητή με περιορισμένη κυριαρχία, την οποία συνεπάγονται στρατεύματα κατοχής και αναχρονιστικές εγγυήσεις τρίτων. Τούτο είναι αντίθετο προς κάθε έννοια Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Δικαίου.

B. Ως προς τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, επιδιώκουμε σχέσεις φιλίας και καλής γειτονίας και ευνοούμε την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας. Αυτό, όμως, προϋποθέτει εκ μέρους της Τουρκίας ειλικρινή σεβασμό του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου καθώς και του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου, αναπόσπαστο μέρος του οποίου είναι και το πρόγραμμα «NATURA 2000». Άρα και οι διατάξεις της Συνθήκης της Λωζάνης και της Συνθήκης των Παρισίων του 1947-οι οποίες είναι απολύτως σαφείς και πλήρεις και δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για γκρίζες ζώνες-πρέπει να γίνονται πλήρως σεβαστές απ' όλους. Πολλώ μάλλον όταν η αμφισβήτησή τους οδηγεί σε αμφισβήτηση των συνόρων όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, ιδίως ως προς την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, η Τουρκία οφείλει να σέβεται το Δίκαιο της Θάλασσας, οι διατάξεις του οποίου την δεσμεύουν και με την μορφή γενικώς παραδεδεγμένων κανόνων του Διεθνούς Δικαίου.

Γ. Ως προς την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, ευνοούμε την ευρωπαϊκή της προοπτική. Όμως η προοπτική αυτή προϋποθέτει, εκ μέρους της, τον πλήρη και ειλικρινή σεβασμό του συνόλου του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου, άρα του συνόλου του Διεθνούς Δικαίου, κατ' εξοχήν δε της Συνθήκης των Πρεσπών. Η οποία πρέπει να

ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται, κατά το γράμμα της και το πνεύμα της, με τρόπο που δεν αφήνει ούτε ίχνος αλυτρωτισμού. Κατά συνέπεια, οιαδήποτε αντίθετη τακτική θα εμποδίζει, αυτονόητως, την ευρωπαϊκή ενταξιακή πρόοδο της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας.

Δ. Ως προς την γείτονα Αλβανία, δεν είμαστε αντίθετοι στην ευρωπαϊκή της προοπτική. Πλην όμως αυτό έχει ως αυτονόητη προϋπόθεση τον πλήρη και ειλικρινή σεβασμό του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου, άρα τον σεβασμό του Κράτους Δικαίου και όλων των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Επομένως, συμπεριφορές όπως αυτές έναντι της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, οι οποίες υποτιμούν βάνανυσα την αξία της Ανθρώπινης Ζωής ή προσβάλλουν απροκαλύπτως Θεμελιώδη Δικαιώματα, π.χ. το Δικαίωμα στην Ιδιοκτησία, συνιστούν ανυπέρβλητο εμπόδιο για την απρόσκοπτη ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας. Όπως αντίστοιχο εμπόδιο συνιστά η κάθε μορφής διεκδίκηση εντελώς ανυπόστατων δήθεν «δικαιωμάτων» των Αλβανών τσάμηδων, αδίστακτων συνεργατών των ναζί όπως έχει αποδειχθεί ιστορικά.

Με αυτές τις σκέψεις για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1921, εκφράζω, για μιάν ακόμη φορά, την ευγνωμοσύνη του Ελληνικού Λαού προς τον Ελληνισμό της Διασποράς, απανταχού της Γης. Και τούτο διότι -θα το επαναλαμβάνω συνεχώς και με ιδιαίτερη έμφαση- ο Ελληνισμός της Διασποράς, αναπόσπαστο και πολύτιμο κομμάτι του Έθνους μας, έχει συμβάλει τα μέγιστα ώστε η Πατρίδα ν' ακολουθεί την Ιστορική της πορεία κατά την κληρονομιά της και τον προορισμό της.